

متن پرسش

سلام و عرض ادب خدمت استاد بزرگوار: ما اگر انقلاب اسلامی را در مقابل غرب بخواهیم بشناسیم و من اینگونه تعبیر می‌کنم که انقلاب آنتی تزیست در مقابل تز غرب و خب اگر این‌چنین نگاه کنیم با وجود فساد ها و نبود مثالی برای اسلامی بودن جز اسم اسلامی که پشت ارگان ها خورده و ندیدن آرمان های ۵۷ که خب ما تنها به آن ها دلخوش کرده ایم؛ اما اثری نمی‌بینم. می‌شود اینچنین گفت که ما به سنتزی نخواهیم رسید؟! اینگونه که اگر کسی به من بگوید مثالی از اسلامی بودن بزن مثالی ندارم اینها چطور با هم جمع خواهند شد؟! و نقدهای زیادی ممباب بی مسئولیتی ها و.. که قطعاً شما از من بهتر می‌دانید و وقت شما را نمی‌گیرم اما می‌خواستم بدانم این چه نسبتی است که با انقلاب می‌توان برقرار کرد و با وجود این‌همه اشتباهات و ضعف ها می‌توان از آن دفاع کرد و با آن بود؟! با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آیا به سخن رهبر معظم انقلاب فکر کرده‌اید که فرمودند: «امروز یکی از ابزارهای جنگ نرم در میان دشمن و در میان بعضی از افراد ناباب یا غافل، عبارت است از مسکوت گذاشتن آورده‌ها و داشته‌ها و توانایی‌های این ملت؛ انکار توانایی‌های این ملت. ملت، ملت بزرگی است، کار هم می‌تواند بکند و دارد می‌کند؛ امروز دارد کار می‌کند. اگر ملتی از داشته‌های خود غافل بشود، توانایی‌های خود را نبیند، پیشرفتهای خود را باور نکند، تحقیر خواهد شد؛ وقتی تحقیر شد، خود را حقیر دید، آماده‌ی تسلیم در مقابل دشمن خواهد شد؛ این ترفندی است که دشمنان دارند دنبالش می‌کنند و انجام می‌دهند.» (۱۳/۱۰/۱۴۰۴)

آیا عظمتی بزرگ‌تر از روز ۲۲ دی‌ماه به عنوان جبههٔ نرم مقابل استکبار ممکن بود؟ آیا دلگرمی آزادگان جهان نسبت به حضور تاریخی انقلاب اسلامی امری نیست که ما را امیدوار کند به تاریخی دیگر که تاریخ سیطرهٔ استکبار نباشد؟ موفق باشید